

den Cabotagelov eller Skibsartslov, ſom for nogle Aar ſiden forelaa i Rigsraadets Folke-thing; den blev der forkaſtet, men ved Underſtøttelse af enkelte Medlemmer kom et nyt Lovforſlag angaaende ſamme Gjenſtand meget hurtigt frem i ſamme Samling og blev i en meget ſtor Skynding vedtaget og ſtafſtet af Regjeringen. Den Trang, der var tilſtede til hiin Lov, var dog ikke ſtørre, end at, ſaavidt jeg veed, Loven til Dato endnu ikke er bleven bragt i Anvendelse, og naar man alſaa den gang kunde finde ſig foranlediget til ſaa hurtigt at fremme en Lov, hvortil der dog ikke har været en ſaa overordentlig ſtor Trang, maa der jo være ſaameget ſtørre Grund til at vedtage en Lov om Skibsafgiſternes Nedsættelse, hvortil der fra alle Sider erkjendes aabenbart at være en Trang tilſtede. Trangen til at faae Skibsafgiſterne nedsatte er mangfoldige Gange bleven anerkjendt her i Thinget; den er bleven anerkjendt ſaavel af Regjeringens Præſident ſom af den ærede Finantsminiſter ſelv, og det er blevet erkjendt, at det er en Sag, med Henſyn til hvilken en hurtig Afgjørelſe maatte anſees onſkelig. For at nu den Deel af Nationen, ſom ernærer ſig ved Søfart, i alt Fald kan ſee, at Spørgsmaalet er blevet ſtillet, er det, at jeg har tilladt mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Miniſter, om der ikke, om end ikke i denne Sæſion, ſaa dog i Begyndelſen af næſte Sæſion, kunde blive forelagt et Forſlag om Skibsafgiſternes Nedsættelse. Jeg behøver ikke at gjøre opmærksom paa, at adskillige Skibsførere, navnlig de ſmaa, have lidt et meget betydeligt Tab i deres Indtægter ved Hertugdømmernes Traſkilleſe. Det er klart, at, naar Skibsafgiſterne ere lige ſtore, hvad enten man ſeiler til China eller til Flensborg, ſaa hvile de med en overordentlig Tyngde paa de Skibe, der fare paa Hertugdømmerne, og komme ſaaledes i høi Grad til at tynge paa diſſe Søfarende. Deres Indtægter ſiden Fredſlutningen ere ſunkne ned til næſten en Tre-diedeel; et Skib paa c. 8 Commercelæſter ſvarer nu 100 Rd. Mere end før Fredſlutningen. Jeg vilde derfor opfordre den høitærede Finantsminiſter til at give, om muligt, et ſaadant Svar, hvorefter man maatte kunne vente et Lovfor-

ſlag, ſigtende til Skibsafgiſternes Nedsættelse, forelagt for den følgende Rigsdag.

Mrsk: Det er min Henſigt at ville udtale mig angaaende det Tillæg til Finantsloven, ſom uden at fremkomme med noget Endringsforſlag dog søger at paavirke den høitærede Finantsminiſter i anden Retning end den, hvori Folkethingets Beſlutning ved den ſtede Bevilling er gaaet, nemlig med Henſyn til Dampſkibsvouten Korsør—Aarhuus. Jeg kan være fuldſtændig enig med den ærede næſtſidſte Tale i, at det i og for ſig er en uheldig Form at komme frem med Sligt i Betænkningen paa; thi man faaer ſlet ingen Afgjørelſe af Sagen, naar der ikke er Tale om at tage Beſlutning, og paa den anden Side er det ganſke viſt, at det at indgaae paa en udtømmende Drøftelse af ſelve Sagen her vilde være meget vanſkeligt. Jeg tror nu, at det er meget med Urette, hvis den høitærede Finantsminiſter ſkulde lade ſig paavirke derhen, at han vilde opgive denne Forandring. Hovedhenſynet bør dog tages til den langt betydeligere Conflux, der ſkeer paa Thyland, i Sammenligning med den mindre, der ſkeer paa en D, ſom ſynes at have anſtængt ſig overmaade, for at Forandringen ikke ſkulde iværkſettes. Jeg ſtal tillade mig at godtgjøre Bigtigheden af Forandringen for Thyland ved et Par Exempler. Med Henſyn til Poſtbeſordring i Almindelighed vil den høitærede Finantsminiſter ſikkert være enig med mig i, at det er den rigtige og naturlige Regel, at Poſten befordres paa den Tid, da der correſponderes mindſt eller, rettere ſagt, ſlet ikke. Det er netop det Mødſatte, der ſkeer nu. Correſpondancen ſkeer jo om Dagen; men Poſtbeſordringen ſkeer netop ogſaa om Dagen, og Poſten ligger Matten over ſtille her i Kjøbenhavn. Naar vi maae antage, at den ſtørre Part af de Correſponderende have afsluttet deres Virkſomhed henimod Aften — alle Handels- og Forretnings-Contoirer lukkes jo omtrent Kl. 7 —, er det en ganſke naturlig Sag, at Poſten for at blive beſt og hurtigt befordret netop ogſaa maa afgaae hen paa Aftenen; men nu er netop det Mødſatte Tilfældet, og det rammer ſom en Ulempe alle de Egne, ſom